

Kol gamta tvarko savo ūkj

Kol gamta tvarko savo ūkj, ieškodama sniego maišų, kuriuos jau senokai apžiūrėjo smalsios pelės ir iš sniego pagaminusios ledus išnešiojo savo peliukams. Kol dar pasakos šmirinėja nuo durų prie durų, vaikai, maži ir dideli, palinkę prie stalo dėlioja savo mintis, viltis ir fantazijas, įsiklausydami į savo keturkojų draugų patarimus ir apsupti šventinių kvapų.

Mažiausieji kruopščiai paišo snaigių ir medžių nėrinius. Mažokas atviruko formatas, bet vis tiek telpa ir draugai, ir zuikiai, ir paukščiukai, ir visi su dovanomis, ir visi džiaugiasi. Juk tikrai yra dėl ko.

Vyresni santūresni, nors dangaus ir sniego čia netrūksta. Apima paslapties ir saugumo jausmas trumpam pasineriant vaizdų vitražuose. Atvirukas tarsi langas, pro kurį žvelgia žiemos pasakų veikėjai, kartais lauke, o kartais ir namie.

Geltona ir mėlyna, jauki ir šventiška, šilta ir tamsi, susimąsčiusi ir lengvai pakilusi nuo žemės – tokia nuotaika gyvena linksmiausi pasaulio žmonės – vaikai.

Vertinimo komisijos narys

Gediminas Piekuras